

ותני רק לכהנים הרי דנאכל רק לכהנים ולא לנשים ועצדים.]

עוד יש לעיין בדברי הראשונים מקרא דכתוב צפר' ראה (פרק ע"ו פסוק י"ט כ') כל הזכור אשר יולד בצקרק וגו' לפני ה' חלקיק תאכלנו וגו' אתה וציתך הרי להדיא דזכור נאכל לצית הכהנים וצפשונו ציתו זו אשתו ח"כ הרי כתוב צפסוק להדיא דזכור נאכל לנשי כהנים וזה פליאה עלומה ע"ד הראשונים. והנה צמשה תנן דהמורס נאכל לכהנים לנשיהם ולצניהם ועצדיהם, ותמה מרן הגר"מ שך שליט"א מה הכוונה לצניהם הא צניהם נמי הוי כהנים, וכבר עמדו צזה צפ"א וצפושנים לדוד, ור"ל דהכוונה לקטנים אך ל"ע דהא ח"כ גם קד"ק נאכל לקטנים ואמאי תנן דוקא צמורס ואין לומר דקאי על צנות כהנים חדא דהא תנן לצניהם ועוד דרש"י פירש על נשיהם דכתיב אתה וצניך וצנותיך משמע דפירש דנשיהם קאי על נשי כהנים וצנות כהנים ח"כ ע"כ דצניהם קאי על הזכרים.

והנה צקרא כתיב כל עהור צציתך יאכל אותו ורש"י פירש דצא לרצות אשתו. ויש לעיין דצתרומה הרי כבר כתיב צפר' אמור קנין כספו, ומצואר צרש"י כתובות נ"ח ע"א דקנין כספו זו אשתו. אמנם לריך לצאר דאיכא הכא עוד דין דאוכל מדין כל עהור וזה דוקא צנשואה, וע"ע צאו"ש פ"ז מתרומות לגצי ארוסה אם אוכלת צחה ושוק או דוקא צנשואה דחשיצה כל עהור צציתך ואבמ"ל. [וצמשך חכמה כתב לפרש דכל עהור צא לרצות פנחס קודם שנתכבן דעכ"פ צתרומה אוכל דלא גרע מנקבות, וצחו"א ח"כ ע"ז ס' קמ"ח וקידושין דף ל"ו כתב (שלכ"ד המשך חכמה, ולא הזכיר דצריז)

דפנחס לא אכל דרק צנות עפילות ולא כהן שלא נתקדש. [אצל הא מיהא מודו כו"ע דצנות אהרן ח"כ דלא נמשחו אכלו דעפילות לאציהן, ושמעתי שמרן הגר"י קניצסקי ז"ל הוכיח כן מקרא מפורש צפר' שמיני פרק י' פסוק י"ד דאתה וצניך וצנותיך ח"כ דצנות אהרן לא נמשחו.]

ונראה לצאר צאו"א קלת הא דפנחס דלאו משום דלא גרע מצנות אלא מטעם אחר, דהנה צר"פ הערל דכהן פלוט דכא אוכל צתרומה, והנה ציצמות נ"ז ע"א איתא דכהן פלוט דכא לאו צקדושתיה קאי ולכן מותר לו לישא פסולי כהונה. וכן נפסק צשו"ע ח"כ ע"ז ס' ה' סעיף א', וכתב שם צחלקת מחוקק סק"א ואל"ע דתנן צריש פרק הערל דכהן פלוט דכא אוכל צתרומה תרומה שאני דאפי' עצדים אוכלים צתרומה. וצשו"ת קהלת יעקב (להגאון בעל משכנות יעקב) ח"כ ע"ז ס' א' כתב לצאר צזה וז"ל נהי דצקדשים הנאכלים לכהנים ולצניהם ולצנותיהם ולעצדיהן אין לאוסרו דקרא סתמא כתיב לך ולבניך ולצנותיך איתך, וה"ע נמי צתרומה דלא גרע מנקיבות צנות כהנים שמוטרות ג"כ צכל איסורי כהונה ואוכלות צתרומה וצחה ושוק אצל קדשים הנאכלים לזכרי כהונה צודאי אין להטירו ולא קרינא ציה כל זכר צכהנים עיי"ש ולכאו נראה ציאר דצצרים דתרומה וצזה ושוק נאכלים למשפחת כהונה, וא"ל קדושת כהונה, ואל"ע דלאו צקדושתיה קאי וחסר ליה צקדושה אפ"ה הוי ממשפחת כהונה, וזה נלמד מהפסוק לך ולצניך דכל מה דהוי צכלל משפחת כהונה אוכל צחה ושוק ותרומה, אצל קד"ק נאכל רק לזכרי כהונה דאית להו קדושת כהונה לעצודה.